

Der „Hanseatenweg“, eine Brücke der Völkerverständigung

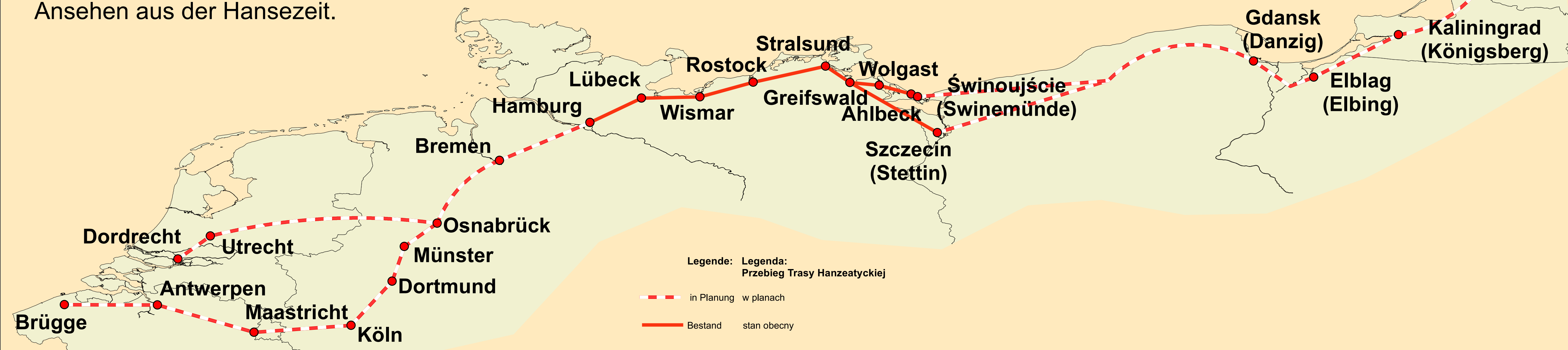

Die "Hanse" (1356-1669)

war ein internationaler Städteverbund zur Sicherung und Ausdehnung des Handels mit einheitlichen Regeln für Waren und Handel sowie zum Schutz gemeinsamer Interessen. Wie die Hanse soll auch der Hanseatenweg gemeinsame Interessen fördern und so zur Verständigung zwischen Menschen und Kulturen fremder Länder beitragen. Die Gesamtstrecke wird über Belgien, Niederlande, Deutschland, Polen, Litauen, Lettland, Estland nach Russland verlaufen. Erkennungsmerkmal ist die Hansekogge.

Lübeck „Königin der Hanse“

Die Hansestadt Lübeck hat seinerzeit durch geschicktes Handeln eine führende Stellung unter den Hansestädten erreicht und halten können. Noch heute zeugen zahlreiche historische Bauten vom erworbenen Reichtum und Ansehen aus der Hansezeit.

„TRASA HANZEATYCKA“ („HANSEATENWEG“) – most porozumienia między narodami.

„Hanza“ (1356-1669) - była międzynarodowym związkiem miast handlowych Europy Północnej, powołanym w celu rozwinięcia współpracy na polu ekonomicznym i handlowym. Miasta te miały ściśle określone, jednolite regoły handlu, chroniły wspólny interes i utrudniały pracę kupcom z innych miast.

Lubeka jako „Królowa Hanzy“ – Lubeka, w latach 1356-1669, zajmowała wówczas i utrzymywała jeszcze przez długi okres czasu przewodnią pozycję wśród miast hanzeatyckich. O bogactwie i powadze Lubeki świadczą po dzień dzisiejszy liczne historyczne budowle z czasów hanzeatyckich. Celem dzisiejszej „Trasy Hanzeatyckiej” jest kontynuacja tradycji ówczesnej Hanzy, a przede wszystkim pielęgnowanie współpracy gospodarczej i kulturalnej pomiędzy miastami Europy. Trasa ma się także przyczynić do większego zrozumienia pomiędzy narodami oraz ludźmi różnych kultur i religii. Cała trasa przebiega od Belgii przez Holandię, Niemcy, Polskę, Litwę, Łotwę aż do Estonii. Jej znakiem rozpoznawczym jest „Koga Hanzeatycka”.

Universitäts- und Hansestadt Greifswald

56.000 Einwohner
Greifswalds Ursprung liegt im Kloster Eldena. 1249 Trennung der Marktsiedlung Greifswald vom Kloster. Lübsches Stadtrecht 1250 durch Pommern Herzog Wartislaw IX 1456. Im 30-jährigen Krieg Schreckensherrschaft unter Wallenstein. Schwedische Herrschaft ab 1631. Große Zerstörungen durch Brände und Kriegshandlungen. 1815 Greifswald wird preußisch. Wirtschaftlicher Aufschwung durch Anschluss an das Eisenbahn- und Fernstraßennetz. Die Ernst-Moritz-Arnt-Universität hat damals wie heute eine große Bedeutung.
Sehenswert Wohn- und Geschäftshäuser, verschiedene Baustile, Rathaus 13. Jh., Speicherbauten, Universitätsgebäude, alte Stadtmauer am Verteidigungswall.
Kultur Stadttheater, Veranstaltungs- und Kongresszentrum, Stadthalle, Literaturzentrum, Museen.

Hanseatyckie i uniwersyteckie miasto Greifswald

Okolo 56 tys. mieszkańców.
Historia rozpoczęła się w 1199 r. wraz z założeniem klasztoru Eldena przez cystersów. W 1250 r. książę Wartisław III nadał osadzie lubeckie prawa miejskie. Wstępuje do Związku Hanzy. W 1456 r. założenie uniwersytetu przez Wartisława IX. Krwawa wojna 30-letnia za panowania Wallensteina. Od roku 1631 pod panowaniem szwedzkim. Mocno zniszczone w czasie wojny. W 1815 r. Greifswald przechodzi w ręce pruskie. Dynamiczny rozwój miasta poprzez podłączenie go do węzła kolejowego i drogowego. Tak jak dawniej tak i obecnie Uniwersytet w Greifswaldzie odgrywa dużą rolę w życiu miasta.
Godne zobaczenia: zabytkowa zabudowa w różnych stylach architektonicznych, ratusz z XIII wieku, budynki uniwersytetu, pozostałości dawnych fortyfikacji, stary spichlerz.
Życie kulturalne: teatr, centrum kongresowe, centrum literackie, muzea, hala miejska.

Wolgast

Etwa 13.000 Einwohner
Eine traditionsreiche Stadt mit wechselnden Herrschaften (dänisch, schwedisch, preußisch). Erste Besiedlung durch wendische Liutizen. Nach Zuzug deutscher Siedler Lübsches Stadtrecht ab 1282. Mitglied der Hanse. Von 1296 - 1625 Sitz der Herzöge Pommern/Wolgast. Größte wirtschaftliche Blüte im 19. Jh. Heute wichtiger Standort der Wertindustrie.
Sehenswert: Mittelalterliche Altstadt, Reste der Stadtmauer, Rathaus, Petrikirche 1350, Gertruden Kapelle 15. Jh.
Kultur: städt. Museum, Ph. O. Runge Museum.

Wolgast (Wologoszcz)

Okolo 13 tys. mieszkańców.
Miasto z wieloma tradycjami. Założone przez Słowian połabskich. Następnie pod panowaniem duńskim, szwedzkim i pruskim. W 1282 r. otrzymuje lubeckie prawa miejskie. Członek Związku Hanzeatyckiego. W latach 1296-1625 rezydencja książąt pomorskich/wologoskich. W XIX wieku w szczycie rozwoju przemysłowego. Obecnie ważne miasto stoczniove.
Godne zobaczenia: średniowieczne stare miasto, pozostałości murów obronnych, ratusz, kościół Św. Piotra z 1350 r., kaplica Św. Gertrudy z XV wieku.
Życie kulturalne: muzeum, dom urodzin Philippa Otto Runge.

Ostseebad Heringsdorf / Insel Usedom.

Etwa 9500 Einwohner.
Bis 1648 Teil des Herzogtums Pommern/Wolgast, dann schwedisch, ab 1720 preußisch. B a n s i n : Wendische Siedlung 1256. Gründung als Badeort 1897. Heringsdorf: 1818 als Fischerkolonie angelegt. A h l b e c k : Erste Siedler 1700. Erste Badegäste 1852.
Sehenswert: Längste Seebrücke Deutschlands in Heringsdorf (508m). Eindrucksvolle Villen 19./20. Jh. In Ahlbeck älteste See-Brücke Deutschlands (1898). Jugendstiluhr Seebrückenvorplatz Ahlbeck (1911). Europas längste Strandpromenade (12,5 km).
Kultur: Hans Werner Richter Haus, Museum „Villa Irmgard“, Theaterzelt „Chapeau Rouge“, Kunstpavillon.

Kurort nadbałtycki Heringsdorf / Wyspa Uznam

Okolo 9,5 tys. mieszkańców.
Do roku 1648 jest częścią Księstwa Pomorskiego/Wologoszcz, następnie przechodzi pod władanie szwedzkie. Od roku 1720 w rękach pruskich.
B a n s i n : osada słowiańska powstała w 1256 r. Jako uzdrowisko funkcjonuje od 1897 r.
Heringsdorf: założona jako osada rybacka w 1818 r.
A h l b e c k : pierwsi koloniści w 1700 r. W 1852 r. przybywają pierwsi urlopowicze.
Godne zobaczenia: w Heringsdorfie znajdują się najdłuższe moło w Niemczech (508 m). Wspaniałe, dostojne wille z XIX/XX wieku. W Ahlbecku znajdują się najstarsze moło w Niemczech z 1898 r. i na skwerku przy plaży zegar secesyjny z 1911 r. Na wyspie Uznam najdłuższa promenada w Europie (12,5 km).
Życie kulturalne: Muzeum Hansa Wernera Richtera, Muzeum „Villa Irmgard“, namiot teatralny „Chapeau Rouge“, Pawilon Sztuki.

Świnoujście (Swinemünde) auf Usedom/Wollin

Seebad in Polen, etwa 41.000 Einwohner
Die Geschichte beginnt mit einer Burg im 12. Jh. 1.Fährverbindung über die Swine 1230, Zoll-und Lotsenstation. Usedom und Wollin werden 1720 preußisch. Der 1746 befestigte Hafen heißt Swinemünde. Durch Zuzug von Gewerbetreibenden entwickelt sich der Ort bis 1765 zu einer Stadt. Wegen Versandung des Hafens 1818 Bau der West- und Ostmole. 1824 wird Swinemünde See- und Solebad. Ein Luftangriff im März 1945 zerstört den größten Teil der Stadt. Nach dem 2. Weltkrieg hat sich Swinemünde, jetzt als polnische Stadt, wieder sehr gut entwickelt.
Sehenswert: Historisches Rathaus 1806, Christuskirche 1792, Katholische Kirche Ave Maris Stella 1896, Lutherkirchturm 1906, heute Aussichtsturm und Cafe, ausgedehnter Kurpark 19. Jh., alte Verteidigungsanlagen, Leuchtturm am Ostufer 1857, Wahrzeichen der Westmole weiße Mühlenbake.

Świnoujście (Swinemünde) na wyspie Uznam/Wolin

Nadbałtycki kurort w Polsce. Okolo 41 tys. mieszkańców.
Najstarsze zapisy sięgają XII wieku. W 1230 r. pierwsze połączenie promowe przez Świnę. Powstają grodki strażnicze. W 1720 r. wyspy Uznam i Wolin zostają odkupione przez Prusy. W 1746 r. port morski otrzymuje nazwę Swinemünde. W 1765 r. uzyskuje prawa miejskie. W 1818 r. budowa moła wschodniego i zachodniego. Powstanie kompielska i uzdrowiska morskiego w 1824 r. Bombardowanie w marcu 1945 r. zniszczyło większą część miasta. Po zakończeniu II wojny światowej Świnoujście powraca do Polski i szybko się rozwija.
Godne zobaczenia: dawny ratusz z 1806 r., kościół Chrystusa Króla z 1792 r., neogotycki kościół NMP Stella Maris z 1896 r., wieża kościoła luterńskiego z 1906 r. (obecnie jako wieża widokowa i kawiarnia), zespół fortów, latarnia morska z 1857 r. w regionie Fortu Wschodniego, nawigacyjny znak w formie wiatraka Stawa „Młyn” na falochronie zachodnim.

<https://www.naturfreunde-sh.de/hanseatenweg.html>

